

ד כל אלו נחשבים לדבר חריף, ודוקא אם בישולם בפני עצם, או שהם הרוב בתבשיל, אבל אם בישולם אוטם עם הרבה מים, ריבוי המים מבטלים חריפותם. וכן בכל בישול אם נתן בתוך המאכל, חומץ או בצל וכו' כיוון שהם המיעוט ועביד רק לטעם בעלמא, אין לדבר המתבשל דין דבר חריף. ולכן בבישול דגים למשל, אף שנונתנים בתבשילמלח וסוגים שונים של דברים חריפים, בכ"א ריבוי המים והדגים מבטל חריפותם, ואין דין דבר חריף חל על התבשיל הזה, ודינו כדילUIL בסימן זה פרק א'.

ה ואף שביארנו בדבר חריף שנתבשל בקדירה, דינו כתעם ראשון ממש, בכ"א לעניין מה שגוזו חכמים שצורך להמתין ביןבשר לחלב, כשיעור זמן שבין סעודת לסעודה, אין דין דבר חריף שנתבשל בקדירה בשנית כבשר ממש. ואין צורך להמתין אחריו כלל, יוכל מיד לאכול מאכל לחלב אחריה^ז. אמן אם אכל בשר ממש, ורואה אחורי זה לאכול דבר חריף שנתבשל בקדירה חלבית, יש שכתחבו שצורך להמתין את שיעור הזמן הרגיל שבין בשר לחלב. ובזה ג"כ חלק דבר חריף, מדבר שאינו חריף, שנתבשל בקדירה חלבית, עיין בסימן זה פרק א' סעיף ז'). ויש המkilim בזה?⁸

מקורות

- פרק דבר חריף, ונראה במקומות הפסוד יש לסתור על זה עכ"ל. ועיין לקמן סימן ד' פרק ב'
סעיף ב'.
רמי'א סימן ד'יה ס"ב, חכ"א כלל מיס ס"ז.
תגה' רע"א בשורה סימן פ"ט, על הש"ז ס"ק י"ט.
טרימ"ג אויח' סימן תב"ד ס"ק י', ועיין היסכ' בדרכו תשובה סימן פ"ט ס"ק ס"ב בדריה יוציאין. ושם מביא גם דעת הפקחים בזה, ושותפין גם בשם הנרייש אלישיב שליס"א לעניין בישול. ועיין חוףין עיון פ"ט בקובץ תביעותם בסוף הספר.
להקל בות.

פרק ג

א אין דין גותן טעם בר גותן טעם גותג בדבר חריף. ופירוש הדבר שם בישול בכלי חלבני נקי, דבר פרווה חריף, הרי הדבר חריף געשה חלבני, ואפילו אם בדייעבד, נתערבב עם בשר, אסור. וכן להיפך אם בישול דבר חריף בסיר בשרי, אסור אפילו בדייעבד, אם נתערבב עם חלב. והטעם לוזה משום דבר חריף כח הבליעה שבו כל כך חזק, שמוציא את גוף הטעם הבלוע בכלי, והטעם שהוא בו הוא ממש כתעם שהיה בלוע בכלי, ואין הטעם נחלש כלל, והרי"ז כתעם ראשון⁹.

ב ועוד חומרא יש בדבר חריף, ואפילו כשהחכלי אינו בן יומו, דין בן יומו². והטעם, דבכל כלי שאינו בן יומו, הסיבה שאנו מקלין, משום שהטעם פגום ומוקלקל וטעם זה אינו חשוב כלל כבשר או בחלב, לאסור. אבל כתעם פגום זה נכנס בדבר חריף, הדבר חריף משביחו ומתקנו, והוא גותן טעם לשבת. ולכן דבר חריף שנתבשל בכלי בשרי, בין שהוא בן יומו ובין שאינו בן יומו, אסור אפילו בדייעבד לאוכלו עם חלב. וזה להיפך.

ג בכל דבר חריפים, חומץ, מים מלוחים מאוד, בצלים, שומן, צנון, חרין וכו' מירקות החריפים, דג הערגינג, מלפפונים וכו' שנכבשו והם חריפים, תבלינים³, ויש מוסיפים אף לימונים ותפוחים חמוצים מאוד, וכיוצא בהם⁴.

מקורות

- רמי'א סימן ד'יה ס"ב, חכ"א כלל מיס ס"ז.
רמי'א שם, חכ"א שם ועיין בש"ר ס"ק ז'.
דין שרע' סימן ד'ז ס"פ א' ב' ג' ועיין שרע' השולחן סימן ד'יה ס"ע פ"ז ס"ק ס"ב בדריה לעניין בישול. ועיין חוףין עיון פ"ט בקובץ תביעותם בסוף הספר.
שור' שם. וכחוב שם חס' ז'יל: "בתיהר כל ס"א כתוב בשם אוריה, ותפוחים חמוצים לא